

[Aksel Larsen.]

Forhøjelse af Kornpriserne, hvilket alt sammen gennemførtes ved Love her paa Rigsdagen, at sætte Prisniveauet i Gang. Og Kommunerne var flinke til at følge efter med Forhøjelse af Priserne paa Gas, Lys og andre Produkter. Ogsaa her kan man komme Prisstigningerne til Livs og bringe Priserne væsentligt ned, hvis man reviderer de uheldige Love og Forordninger i den rigtige Retning.

Endelig siger Priskontrolraadet: For det fjerde og sidste skyldes Prisstigningerne eventuelle Forhøjelser, der er foretaget i Strid med Bestemmelsen om tilladt Avance. Men saa spørger man sig selv: Hvor kan det saa være, at der ikke bliver grebet ind? Det er øjensynligt det eneste Felt, hvor Regeringen fuldkommen har været Herre over Situationen og har kunnet handle efter Forgødtbefindende. Men hvorfor har Priskontrolraadet saa ikke grebet ind? Vi har jo alle Tidens skarpeste Prislov. Ja, siger Priskontrolraadet, det har vi ikke Myndighed til, Loven duer ikke, den giver os ikke Mulighed for at gribe ind. Hvis det virkelig er Tilfældet, er det selvfølgelig paatrængende nødvendigt, at vi faar Loven forbedret, og det er altsaa det, der skulde være i Færd med at ske nu.

Men hvori bestaar Forbedringerne? De bestaar i, at man ikke skærper Avancebestemmelsen, den er god nok, siger man, og Kontrollen med dens Overholdelse er i det store og hele ogsaa god nok. Men der maa ikke indregnes en større Andel af Generalomkostninger i den enkelte Vareenheds Pris end under normale Forhold sædvanligt.

Jeg bekender, at jeg ikke hører til dem, der tror paa, at denne Paragraf faar nogen Betydning. Jeg vil bede den højtærede Handelsminister om at rive mig ud af min Vildfarelse, hvis dette er en Vildfarelse. Et meget væsentligt Omraade, hvor Priserne stiger, er det Omraade, der hedder Levnedsmidler, Landbrugsprodukter. Hver Gang vi har behandlet et eller andet Forhold herinde vedrørende Landbruget, har der staaet forskellige Landborepræsentanter op, navnlig fra det Hjørne af Salen derovre, og har erklæret: Efterhaanden som vor Produktion indskrænkes, maa vi have højere Fortjeneste paa de enkelte Produkter, ellers kan vi ikke klare os. Nu vil jeg gerne bede Handelsministeren som sagkyndig Mand udtale sig om denne Sag. Er det Meningen, at Landbruget skal have Ret til at overtræde denne Bestemmelse i § 1 i det her forelagte Lovforslag?

Er det Meningen, at den ubegrænsede Ret til at yde Dispensation, som Priskontrolraadet faar i samme Paragraf, skal udnyttes saadan generelt? I saa Fald bliver det hele temmelig lidt værd.

Dernæst skal der kunne dekretes Prisstop, men fra Prisstop skal der kunne dispenseret. Jeg er af den Opfattelse, at hvis man vilde have en Priskontrollov, saa behøvede den faktisk kun at bestaa af en Paragraf, en Paragraf, som sagde: Regeringen og de Myndigheder, Regeringen sætter til at hjælpe sig, har Ret til at forbyde enhver Prisstigning for stedse, saadan at Prisstigninger — det være sig fra Producent, fra Engroshandler eller fra endetailhandlende — kun kan foretages efter i hvert enkelt Tilfælde konkret forud indhentet Tilladelse fra Myndighederne. Saa havde man Chance for at faa Haand i Hanke med Priserne.

Det kunde synes at være noget af en Begyndelse, det, der kommer her. Men dér er det, at Erfaringerne fra Myndighedernes og Regeringens hidtidige Virksomhed gør, at man bliver lidt skeptisk. Hvor skal man sætte ind? Ja, skal man dømme efter, hvad der har staaet i Bladene, og efter det, den højtærede Minister har sagt i sin Forelæggelsestale, er det særligt over for Detailhandelen. Det maa jeg sige er at springe over, hvor Gærdet er lavest, og hvor der er mindst Grund til at springe over. Jeg er af den Opfattelse, at ganske vist er der brodne Kar i alle Lande, og Detailhandlerstanden kan selvfølgelig ikke sige sig fri — det er der ingen, der kan. Men hvis det drejer sig om at tage uretmæssig Avance, om at overtræde Priskontrolloven, saa er det ikke først og fremmest blandt Detailhandlerne, man skal søge efter Lovovertrædere. Det er det ikke, i hvert Fald af to Grunde: dels fordi Konkurrencen dér er større — det er langt vanskeligere for den enkelte Detailhandler at tage en ublu Pris for en Vare —, og dels fordi Detailhandleren staar i umiddelbar Berøring med den forbrugende Kunde, og fordi Detailhandleren mest umiddelbart mærker, at Forbrugerne har svigtende Købekraft.

Derfor er Detailhandleren, hvis han ønsker at holde en vis Omsætning, interesseret i at holde de lavest mulige Priser. Det er en Kendsgerning, at i mange Tilfælde maa netop Detailhandlerne holde Priser, som levner dem en baade procentvis og absolut ringere Avance end under saakaldte normale Forhold, for overhovedet at holde Varerne i Priser, saa Kunderne kan købe dem. Det er en Kendsgerning, at i